ÎN PLUTON...

EVADAREA

A început noul sezon competițional al rutierilor. Nu așa cum am fi dorit-o, dar... În Capitală au avut loc două minicompetiții, iar peste hotare cicliștii noștri au fost prezenți la startul a două întreceri de amploare : la „Flèche Algerienne" (alături de alergători din 10 țări, dintre care 7 europene) și la „Cupa Pleven" (împreună cu rutieri din R. P. Bulgaria, Uniunea Sovietică, R. D. Germană). Nu voi mai discuta despre performanțele lor, despre geneza unor greșeli mai vechi sau mai noi. Mă voi referi la un alt aspect, pe care l-am desprins din cele două întreceri desfășurate pe șoselele din împrejurimile Capitalei. Este vorba de orientarea tinerilor cicliști către o abordare ofensivă a curselor.

Înainte de a argumenta necesitatea ofensivei permanente a atacului dezlănțuit în cursele de fond, doresc să le arăt rutierilor că eu însumi am fost — ca sportiv — adeptul unei astfel de tactici, că de-a lungul întregii mele cariere de ciclist am beneficiat enorm de pe urma acestui mod de a gîndi. În anul 1949, la Budapesta, în cadrul Jocurilor Balcanice și ale Europei Centrale, în cursa de fond pe 180 km. am evadat de la km 30 și, susținîndu-mi acțiunea ofensivă cu toată energia de care eram capabil, cu toate resursele fizice și psihice, am reușit să încheiu competiția după 150 km de alergare solitară pe locul I cu un avans de 17 minute. Nu este singurul exemplu din activitatea mea. Aș putea să le mai vorbesc tinerilor cicliști și despre alte victorii obținute — în țară și peste hotare — datorită aplicării acestei atît de eficiente tactici : ofensiva. Cititorii au sesizat, desigur, că readucînd în discuție succesele pe care le-am dobîndit în ciclism, n-am vrut să scot în evidență palmaresul meu, ci doar să argumentez cu fapte, trăite, un anumit punct de vedere. Sînt, deci, pentru atac, pentru ofensivă. Firește, nu oricînd și nu în orice condiții. Privindu-i însă pe rutierii tineri cum așteaptă doar sprintul final pentru etalarea talentului și a pregătirii, cum se grupează în partea inferioară a plutonului în majoritatea timpului, cum nu acționează în momentele deosebit de favorabile, am impresia că noi, antrenorii, nu facem încă suficient pentru a le insufla acestor sportivi în devenire un spirit de permanentă combativitate, singurul care le poate ajuta să devină cicliști în adevăratul sens al cuvîntului, rutieri de mare performanță. Iată de ce m-am decis astăzi să le arăt care sînt beneficiile pe care le aduce EVADAREA, acțiune care încununează noțiunea de combativitate. Atuurile ei sînt :

1. Dă posibilitatea rulajului într-un tempo regulat, eliminînd obositoarele schimbări de ritm ale plutonului ;

2. Datorită acestui tempo stabil, ciclistul se poate alimenta la intervalele necesare ;

3. Evadarea aduce avantajul rulajului într-un „cerc restrîns", deci în compania unui număr redus de adversari ;

4. Se creează posibilitatea folosirii depline a plasei și, în consecință, a micșorării efortului ;

5. Numărul mic de cicliști aflați în evadare creează rutierului prilejul de a folosi mai eficient resursele la sprintul final, de a ocupa un loc mai bun și de a fi astfel răsplătit printr-o performanță de bună valoare pentru spiritul său combativ.

Aș mai putea adăuga că rareori am văzut în activitatea mea de ciclist busculade în grupurile de evadați, că acțiunea ofensivă te obișnuiește să depui eforturi continui, să-ți dezvolți, chiar în competiții, pregătirea, că — în sfîrșit — alergătorul care participă la multe acțiuni își estimează mai bine forțele, nu se lasă impresionat de adversari, își creează o personalitate bine definită. Acestea sînt motivele pentru care îi sfătuiesc pe toți cicliștii să alunge din arsenalul lor tactic curse de așteptare, să se debaraseze de încîlcitele interese ce se nasc artificial într-o cursă și să nu uite că sportul cu pedale este un sport individual, iar misiunea sa principală este aceea de a-și apropia victoria prin muncă, prin cît mai multă contribuție la dinamizarea întrecerii.

Ciclismul internațional consacră în fiecare an numai alergători combativi, numai sportivi cu un curaj deosebit, numai oameni care se dăruiesc fără rezerve acestui atît de frumos sport. Așadar, nu uitați : EVADAREA dă frumusețe întrecerii cicliste, ea consacră viitoriiași ai pedalei !

Marin NICULESCU

SPORTIVITATE ȘI FOTBAL

Am fost, întotdeauna, un „îndrăgostit" de Mateianu. Am cunoscut în el — de ani de zile, de cînd sînt „microbist" — una dintre cele mai mari speranțe ale fotbalului nostru. Am fost convins că numele său va străluci asemeni celui al lui Petschowschi. Toate calitățile lui — dar absolut toate — pretindeau, justificat, să vezi astfel lucrurile. Fără a vrea să-l mîhnesc, am impresia că, încă nici la ora actuală, virtualitățile sale nu s-au afirmat integral. Mi-l amintesc în epoca lui de pueznță la *Universitatea*-Cluj vreme în care această formație studențească avea o „înaintare" demnă de o autentică *națională*. (Evident, cum se gîndea atunci în „administrația superioară" — citește Federația ! — de fotbal, nimănui nu i-ar fi trecut prin emisferele cerebrale o asemenea idee). Mai apoi — chiar și iubirile cele mai mari ostenesc ! — Mateianu a plecat la *Progresul* București. Și, deoarece destinul nu poate fi evitat, *Universitatea* Cluj și *Progresul* București s-au întîlnit, „acasă" la studenți, într-un meci în care, pentru prima dată, Mateianu își înfrunta foștii colegi de club. La ieșirea echipelor pe teren, nouăzeci la sută din spectatori l-au fluierat pe Mateianu. Pentru ei era un „trădător". Mateianu — care este unul dintre cei mai fini, mai cavaleri jucători de fotbal ce i-am cunoscut vreodată. Mateianu — pe care l-am văzut de zeci de ori lovit de adversari, bruscat, împiedicat neloial să-și arate măiestria tehnică,

Mateianu — care *niciodată* nu a răspuns cu aceeași monedă nedemnă. Nu voi uita nicicînd acele fluierături ignobile, rușinoase, ale unui public care, spre mîndria lui însuși, s-a schimbat : acum două duminici, la întîlnirea dintre *Universitatea* Cluj și *Politehnica* Iași — în cadrul competiției deschise pentru „Trofeul Petschowschi" — publicul clujean a primit nota 10. Dacă sper, dar cu luciditatea inutilității, că există vreo șansă pentru universitarii clujeni să cîștige campionatul — o, la cîte deșertăciuni nu ne face să cădem în capcană „dragostea" ! ? — am convingerea fermă că, stimîndu-se pe sine, publicul clujean va fi pe locul prim în competiția „Trofeul Petschowschi".

Mi-am amintit de întîmplarea cu Mateianu, recent, după cele aflate despre întîlnirea dintre *Petrolul* și *Farul*. Și mi-am dat seama că, la fel ca în multe alte direcții, de la vremea cînd datează povestea ce am narat-o în legătură cu Mateianu, mentalitatea care domnește în fotbalul nostru a dobîndit valențe noi. Badea, fost jucător ploieștean, evoluează acum la *Farul* Constanța. Nu știu dacă, la *întrarea* echipelor pe teren, el a fost sau nu fluierat de public. Ceea ce, însă, cunoaște acum toată lumea din felul cum s-a desfășurat jocul — rezultă clar din următoarele rînduri citite în numărul *Sportului* din marțea trecută : *„El a suportat un șir de „atenții" din partea foștilor colegi. Alexiu și N. Ionescu i-au servit cîteva „tălpi", iar Oprișan și Dridea au încercat să-l pună în situații neplăcute, spre deliciul (dacă putem spune astfel) galeriei..."* Deci, am dreptate : de la întîmplarea petrecută, la Cluj, odinioară, cu Mateianu — fotbalul nostru, cel puțin în parte, se arată a fi dobîndit noi virtuți. S-a realizat, pe terenul ploieștean, o „bună comuniune" între unii jucători ai *Petrolului* și simpatizanții acestora. Cred că este cazul ca inimile să ne tresalte de bucurie ! Și, în efuziunile acestei stranii bucurii, se pun cîteva întrebări : a) de ce a primit arbitrul Aurel Bentu 4 (patru) stele pentru modul cum a condus jocul ? ; b) cum se traduce — în termeni mai pe popularul nostru înțeles — afirmația apărută în cadrul cronicii dedicată acestui meci, afirmație care pretinde că arbitrul a fost *„ajutat bine la linie de R. Buzdun și Al. Pîrvu (toți din București)?* ; c) de ce publicul ploieștean a fost creditat, în „Trofeul Petschowschi", cu nota 8 ? ; cum se simt — după disputarea acestui meci — „colegii" lui Alexiu, N. Ionescu, Oprișan și Dridea ? Cei patru citați am impresia că au uitat apropierea verii, cînd, poate, vor dori să-și petreacă o binemeritată odihnă la Mare.

Al. CĂPRARIU

P. S. La meciul *Progresul* București—*Vagonul* Arad publicul a primit nota 4, deoarece s-a aruncat cu bulgări de zăpadă în teren. Fiindcă zăpada este pe cale să treacă, propun ca următoarele întîlniri ale *Progresului* să aibă loc lîngă o carieră de piatră...

DIN COLȚUL RINGULUI

Semințele nu au fost luate de vînt...

O sală plină pînă la refuz, trepidînd ca un vulcan înainte de erupție ! Pe scenă, „careul magic" în care se succedau perechi de herculi minusculi angrenați în încleștări nemaipomenite. Sala Casei tineretului din strada Turturele adăpostea finala fazei municipale a campionatului republican de juniori mici. Nivelul tehnic ca și ardoarea micilor combatanți, departe de a fi minore, mă acaparaseră și pe mine, ca pe toți din jurul meu. Perechile T. Dinu (Voința)—M. Peia (Dinamo), V. Neagu (Olimpia)—V. Ion (C.S.S.), I. Adam (Progresul)—M. Boaru (Dinamo) sau D. Amzulescu (Progresul)—D. Stăncescu (Gr. Roșie) oferau adevărate recitaluri de box, gustate cu satisfacție de către toți spectatorii.

Deodată, în pauza dintre două meciuri, am auzit la microfon : „Marți 1 aprilie, în această sală, clubul Olimpia (neobositul club Olimpia) va organiza o gală amicală cu concursul secțiilor de box din Capitală" ! Am alergat într-un suflet la masa oficială. Să fie oare o glumă de 1 aprilie ? Acolo am dat peste fostul meu student, prof Mihai Bădescu, absolvent al I.E.F.S. cu specializare box care, ca metodist al Consiliului municipal pentru educație fizică și sport, îndrumă și activitatea comisiei de box din București. Cele aflate au întrecut așteptările. Îmi relata cu satisfacție că antrenorii cluburilor din Capitală au înțeles, în sfîrșit, că trebuie să se smulgă din amorțeală. Fiecare dintre ei își dădea seama de adevărurile subliniate în coloanele ziarelor, fiecare simțea lipsa reuniunilor amicale sau necesitatea alcătuirii calendarelor sportive locale în funcție de condițiile proprii și nu de cerințele unui calendar oficial și central. Dar lipsea inițiativa ! Și atunci comisia municipală a apelat la entuziasmul neobosit al veșnic tînărului Mielu Doculescu și al prodigiosului său club Olimpia. Rezultatul ? Această primă gală amicală care redeschide seria tradițională și eficientă a reuniunilor de cartier, atît de utile și gustate în trecutul nu prea îndepărtat.

Nădăjduim că inițiativa nu se va înăbuși în fașă, dată fiind experiența și dăruirea de sine a celui care a ținut făclia competițiilor și organizărilor pugilistice atît de mult timp nestinsă în Capitală și prin alte centre de box din țară. Mielu Doculescu a găsit deplină înțelegere și un sprijin activ la forurile competente ale clubului Olimpia, care, de altfel, a organizat și faza municipală a campionatului republican de seniori și juniori. De-a lungul celor 21 de reuniuni în care au boxat numai juniori (230 de sportivi), priceperea și entuziasmul celor de la Olimpia s-a alăturat elanului și efortului susținut al antrenorilor E. Füresz, M. Diaconescu, Gh. Iliuță, M. Balaș, Gh. Dumitru, T. Rădulescu, Șt. Iordache etc.

Ceea ce ne-a mai bucurat nespus a fost și forma organizatorică a campionatului Capitalei. Deși el s-a desfășurat de-a lungul a două luni, participanții au fost trași la sorți toți o dată. În acest fel antrenorii au cunoscut pe adversarii elevilor lor cu mult înainte de meci, putîndu-i pregăti „la concret".

Mi-a revenit în minte, zilele trecute, o propunere deosebit de interesantă care sugera reședințelor de a organiza reuniuni la ei acasă între foștii și actualii „produși" ai boxului din acest vechi centru pugilistic cu bogată tradiție. Sîntem convinși că și F. R. Box, care a promis că va studia temeinic problemele sesizate în coloanele ziarului „Sportul", va merge pe aceeași linie, a încurajării inițiativelor, în special, cînd ele privesc organizări locale.

Eustațiu MARGARIT

„Cupa Flacăra" — o reușită de participare

Cea de a doua cursă ciclistă a sezonului, **„Cupa Flacăra"**, disputată duminică pe varianta Buftea II — Ploiești (cu start la borna km 7), s-a desfășurat pe o vreme neprielnică (frig, reprize de fulguială, vînt). Cu toate acestea, 131 de rutieri au ținut să-și verifice gradul de pregătire. Din păcate, mediile orare înregistrate s-au situat, din nou, sub nivelul cerințelor. Întrecerea **seniorilor** a fost și cea mai populată : 40 de concurenți. La capătul celor 70 km ai traseului, sosirea s-a făcut... la fotografie, victoria revenind — ca și în competiția de debut a sezonului — brașoveanului Stefan Suciu. Clasament : **1. Șt. Suciu (Dezrobirea) 1h 53:30 ; -m.o. 37 km ; 2. A. Țicleanu (Olimpia Buc), 3. Gh. Moldoveanu (Steaua)** — ambii în același timp cu învingătorul. **La juniori mari** (40 km), primii trei clasați au fost departajați de cîte o secundă : **1. P. Dolofan (Steaua)** 1h 05:50—m.o. 36,455, 2. P. Cimpeanu (Olimpia) 1h 05:51, 3. I. Mușat (Dinamo) 1h 05:52. O dispută dîrză au furnizat-o cei 30 de **juniori mici** pe distanța de 20 km. Sosire în bloc : **1. Gh. Voiculescu (Steaua)** 34:55, 2. I. Gavrilă (Steaua), 3. V. Budea (Dezrobirea) — același timp cu Voiculescu. Sosire strînsă și la celelalte două categorii, cîștigate de **I. Rimă (Șc. sp. 2)** — 18 min. pe 8 km, în proba **semicurselor**, și **D. Nicolae (A. S. Confecția)** 19:25, pe aceeași distanță.

Melania Decuseară și Ion Ganea au confirmat supremația internă

Dumitru Popoaie, revelația concursului de primăvară

Concursul republican de primăvară a deschis seria întrecerilor anului 1969, avînd o participare numeroasă și o valoare tehnică bună. În cele două zile de concurs am asistat la o competiție viu disputată, la sărituri cu coeficient de dificultate ridicat, bine executate, arbitrii răsplătind corect strădania fiecărui participant cu note bune și foarte bune. Sub acest aspect se poate spune că întrecerea și-a atins scopul : verificarea stadiului de pregătire a sportivilor fruntași din cadrul secțiilor și a celor care ne vor reprezenta, la 5 și 6 aprilie, la Concursul internațional de la București.

Disputele, găzduite de bazinul Floreasca din Capitală, au scos în evidență neta superioritate a lui Ion Ganea și a Melaniei Decuseară care au executat sărituri cu coeficiente foarte ridicate (2 1/2 salt răsturnat — Ganea, 1 1/2 salt cu 1 1/2 șurub — Decuseară). Am remarcat, însă, că noua generație asaltează cu hotărîre primele locuri în clasament. În afara lui D. Popoaie, C. Nedelcu, Ildiko Csiki, și Mariana Voinea, s-au evidențiat și alți tineri săritori care s-au apropiat de consacrați prin sărituri executate corect (din punct de vedere tehnic) și cu eleganță. Progresul cel mai evident l-a realizat Popoaie, a cărui muncă perseverentă a început să-și arate roadele. În general, se poate aprecia că decalajul dintre primii clasați și următorii s-a micșorat, aceasta datorită îmbunătățirii execuțiilor tehnice atît la săriturile impuse, cît și la cele libere. În ceea ce privește arbitrajul, el a sprijinit prin notele acordate stabilirea reală a clasamentului. În cele două zile, s-a constatat că aprecierea șalturilor de către șapte arbitri determină un clasament mai obiectiv decît cea făcută cu cinci arbitri.

Și acum, clasamentele : **feminin, trambulina de 3 m :** 1. Melania Decuseară (Progresul București) 401,52 p ; 2. Ildiko Csiki (Crișul Oradea) 314,13 p ; 3. Mariana Voinea (Școlarul București) 278,25 p; 4. Irinel Popescu (Școlarul) 276,09 p ; 5. Doina Săvulescu (Școlarul) 272,52 p ; **trambulina de 1 m :** 1. Decuseară 374,97 p ; 2. Csiki 304,92 p ; 3. Voinea 267,63 p ; 4. Popescu 250,14 p ; 5. Fraia Mühlsteffen (Școala sportivă Sibiu) 249,96 p ; **combinată :** 1. Decuseară 776,49 p ; 2. Csiki 619,05 p ; 3. Voinea 545,88 p ; **masculin, trambulina de 3 m :** 1. I. Ganea (Independența Sibiu) 446,89 p ; 2. P. Decuseară (Progresul) 413,61 p ; 3. D. Popoaie (I.E.F.S.) 413,52 p ; 4. C. Nedelcu (Școlarul) 400,41 p ; 5. N. Spariosu (Steaua) 400,23 p ; 6. G. Baican (Progresul) 384,81 p ; **trambulina de 1 m :** 1. Ganea 409, 38 p ; 2. Popoaie 398,95 p ; 3 Nedelcu 380,70 p ; 4. Decuseară 373,29 p ; 5. Spariosu 355,50 p ; 6. Baican 354,12 p ; **combinată :** 1. Ganea 856,27 p ; 2. Popoaie 812,47 p ; 3. Decuseară 786,90 p.

prof. Emilia NEGULESCU
arbitru internațional

ÎN CAMPIONATUL DIVIZIONAR

O etapă cu multe victorii în deplasare

FEMININ

Laromet București — Rapid București 2268—2164 p d. Partidă cu rezultate modeste, care însă se datoresc, în bună măsură, unor condiții obiective — arena Laromet are pistele uzate. Larometul, care pornea favorită, a trecut prin emoții la începutul reuniunii, fiind de două ori condusă la cîteva bețe diferență. După confruntarea dintre perechea a IV-a, inițiativa a trecut definitiv de partea gazdelor întrucît Trandafir (L) a învins-o pe Amzulato (R) cu 388—327 p d. De menționat buna comportare a junioarelor Elena Vasile și Stela Andrei (Laromet), jucătoare aflate în pregătire pentru „europene", care au realizat cele mai ridicate cifre ale reuniunii — 405, respectiv, 398 p d. De la Rapid s-a evidențiat doar Florica Lăpușan cu 385 popice doborîte **(T. R.)**

Voința Tg. Mureș — Voința București 2489—2480 p d. Întîlnire de mare luptă în care gazdele au învins la o diferență minimă. Cea mai eficace jucătoare a fost bucureșteanca Crista Szöcs, notată cu 437 p d. S-au mai remarcat Margareta Szemanyi (432), junioara Ana Albert (430), Minodora Chețan (423) de la mureșence, respectiv, Constanța Marincea (432) și Cornelia Moldoveanu (428). **(I. Păuș-coresp. principal).**

Voința Cluj — C.S.M. Reșița 2339—2350 p d. O victorie neașteptată a reșițencelor, care au avut în Maria Stanca și în junioara Ildico Jijic cele mai bune jucătoare — 431 p d, respectiv, 407 p d. De la gazde, excelent s-a comportat Ileana Gyarfaș, notată cu 433 p d.

Petrolul Ploiești — Hidrotehnica București 2336—2472 p d. Înfrîngerea pe arena proprie a Petrolului, campioană pe 1968, se datorește, îndeosebi, slabei comportări a Elenei Nicolescu care a doborît numai 366 de popice. Brașovencele au evoluat foarte bine, fiecare jucătoare realizînd peste 400 p d. **(A. Vlăsceanu-coresp. principal)**

U. T. Arad — Gaz metan Mediaș 2236—2094 p d. Joc neinteresant. Cel mai bun punctaj a fost obținut de arădeanca Voichița Babuțiu (din lotul de junioare) — 415 p d. **(I. Ștefan-coresp.)**

MASCULIN

C.F.R. Timișoara — Constructorul București 4895—4944 p d. Popicarii bucureșteni au realizat acest rezultat surpriză prin ultimul lor schimb, C. Rudău, care l-a întrecut pe Szucs de o manieră categorică : 861—813 p d. **(P. Arean — coresp. principal).**

Gaz metan Mediaș — Petrolul Ploiești 5028—5055 p d. Oaspeții, cu aportul lui C. Vinătoru (890 p d), au reușit să cîștige în final meciul cu mediașenii. În rest, rezultate mediocre : A. Chirilă — 843, S. Kiss — 830, de la gazde și D. Dumitru — 840 de la ploieșteni. **(Z. Rișnoveanu—coresp.)**

Voința Tg. Mureș — Rapid București 5239—5143 p d. La jumătatea partidei conduceau rapidiștii, cu 13 popice doborîte în plus. Cei mai buni : Martina 909 (0 bile în gol), Soos 906, de la Voința, respectiv, Constantin 887 și Măntoiu 870 p d.

Olimpia Reșița — Gloria București 5413—5143 p d. Reșițenii, avînd în Rădulescu, Kridor și Micoroiu jucători cu rezultate de peste 900 popice doborîte au cîștigat fără emoții. De la Gloria foarte bine s-a comportat Gh. Dumitrescu — 910 p d. **(D. Plăvițu—coresp.)**

Voința Cluj — Flacăra Cîmpina 5124—5157 p d. Cîmpinenii, cu o formație mai omogenă, au cîștigat pe merit. P. Purje (Fl.) a totalizat cel mai bun punctaj al reuniunii, 941. De la gazde, bine s-a comportat A. Stef — 894 p d. **(A. Palade—coresp.)**

BRAVO, CHIȚU !

Cîștigînd și ultimul concurs, desfășurat duminică la Buzău, Ștefan Chițu (Steaua) a confirmat din plin valabilitatea selecționării sale în echipa reprezentativă care va lua startul peste două săptămîni la campionatul mondial (cl. 250 cmc). Dacă în primele două concursuri din actualul sezon (Văleni și Moreni), Chițu a mai avut unele ezitări, duminică, la Buzău, el și-a făcut adversarii șah-mat, conducînd plutonul, în toate cele trei manșe alergate, într-o manieră prin care a entuziasmat pe toți cei prezenți.

Alături de Chițu (de departe cel mai bun), au avut o comportare meritorie Aurel Ionescu (Steaua), Ervin Seiler (Metalul), Cristian Dovids (Metalul), Ion Sasz (St. roșu Brașov) și Adam Kriszbay (St. roșu Brașov), clasați pe locurile următoare.

Seiler, după insuccesul de la Moreni, s-a reabilitat, în parte, la ultimul concurs, dar el trebuie să mai muncească pentru a-și reocupa locul în ierarhia motocrosului nostru. Ovidiu Puiu a comis o inexactitate, s-a răsturnat în turul 10 al ultimei manșe, și a fost nevoit să abandoneze tocmai cînd era în luptă directă cu Seiler și Ionescu pentru locul secund în clasamentul general al competiției, loc pe care l-ar fi meritat din plin după evoluția sa pînă în momentul abandonului.

Cîteva cuvinte despre tinerii alergători. A. Ionescu se impune tot mai mult în atenția specialiștilor pentru „mersul" său curat. Își alege minuțios trasa optimă și își pregătește bine mașina de concurs. La fel, C. Goran și A. Kriszbay au făcut progrese de la un concurs la altul. Debutantul M. Banu este în plină afirmare dar, deficitar la capitolul rezistență, va trebui să insiste mai mult la antrenamente pentru a elimina această carență.

Cursa juniorilor a fost cîștigată de Teodor Bălănoiu (Steaua), urmat de colegii săi de club, Ion Marin și Ștefan Totoescu.

I. DUMITRESCU

Prioritate atletismului !

(Urmare din pag. 1)

bine sau nu să se lucreze pe probe, pe grupe de probe sau antrenorii să fie multilaterali. Considerăm că fiecare profesor trebuie să muncească acolo unde se pricepe mai bine : în proba sau în probele în care s-a specializat.

★

Continuitatea în activitatea de performanță a atleților care termină școala sau junioratul, este — după părerea mea — rezolvată. Un elev al Școlii sportive de atletism, al școlii sportive sau al unei secții dintr-o asociație are posibilitatea, atunci cînd intră în facultate, cînd își satisface stagiul militar sau cînd se încadrează în producție să-și continue la un nivel și mai înalt pregătirea în cadrul cluburilor sportive de performanță.

Din păcate, numărul acelora care solicită încadrarea în aceste secții este infim.

Și eu sînt de părere că a doua obligație a antrenorului care crește atleți este aceea de a se ocupa și după absolvirea școlii de viitorul sportivilor săi, pînă la încadrarea acestora în noua formă de activitate

★

Normarea valorică a muncii antrenorilor și profesorilor este o măsură salutară, inițiată de Ministerul Învățămîntului în scopul de a crea posibilitatea profesorilor să contribuie la creșterea măiestriei sportivilor

★

Revenind la problemele de bază ce trebuie rezolvate de urgență, se impune generalizarea practicării atletismului de la vîrsta cea mai fragedă și o acțiune permanentă, intensă, de insuflare a dragostei pentru acest sport în rîndurile școlarilor de toate vîrstele, concomitent cu asigurarea condițiilor minime de desfășurare a activității (predarea obligatorie a atletismului în cadrul orelor de educație fizică, înființarea în cadrul asociației sportive școlare a unei secții de atletism, amenajarea unei baze atletice simple pe lîngă școală și stabilirea unui program competițional — ușor de realizat : meciuri atletice interșcoli, divizie școlară, participarea la fazele pe școală și localitate a campionatelor școlare etc.).

Fiecare școală își poate procura, din fondul alocat pentru material didactic, un mic inventar : greutăți, discuri, sulițe, stîlpi pentru sărituri. Dacă există, în această privință, o orientare corectă a conducerilor școlilor de toate gradele — orientare concordată cu ordinele și dispozițiile Ministerului Învățămîntului, privitor la pregătirea fizică a tinerei generații — iar directorul de școală este pus în cunoștință de importanța generală a atletismului de profesorul de educație fizică, fiecare școală va ajunge să promoveze elemente talentate pentru sport în general și pentru atletism în special.

★

Recent, clubul sportiv Dinamo a analizat temeinic activitatea secției sale de atletism sub toate aspectele. Cu toate că deține 18 titluri individuale și titlul de campioană pe echipe la atletism, concluzia finală a fost că activitatea la această disciplină nu s-a desfășurat la un nivel corespunzător. Vinovați de această situație precară au fost, pe lîngă antrenori, atît birourile de secție cît și conducerea clubului care au tolerat desfășurarea unei activități insuficient organizată, desfășurată oarecum în neconcordanță cu obiectivele importante ce stau în fața activității atletice. Nici la noi investițiile materiale și energia umană consumată nu au dat un randament corespunzător.

De aceea, au fost luate unele măsuri organizatorice care să contribuie la redresarea activității, așa încît secția de atletism a C.S. Dinamo să poată deveni o secție fruntașă în atletismul european.

Astfel, în anul 1969, an care marchează începutul unui nou ciclu olimpic, ne-am propus să realizăm ca obiectiv principal : **asigurarea unei structuri organizatorice corespunzătoare, care să permită desfășurarea unei activități cu maximum de randament.** Pe această linie, pînă la sfîrșitul anului 1969, vor fi rezolvate favorabil : **baza materială ; încadrarea cu cadre tehnice de specialitate (7 antrenori cu normă întreagă și 4—5 cu ora) care să asigure desfășurarea muncii specializate ; program competițional adecvat ; îndrumare tehnică de specialitate, corespunzătoare cerințelor antrenamentului atletic modern ; o colaborare strînsă cu Federația română de atletism.**

★

Privitor la sistemul competițional al copiilor și juniorilor, consider că acestui capitol trebuie să i se asigure o atenție majoră, deoarece el este acela care condiționează întregul proces de pregătire. Dacă cerințele de concurs nu sînt în concordanță cu posibilitățile juniorilor în fiecare etapă de vîrstă, atunci va apare o dereglare care se va reflecta negativ în întreaga activitate de creștere a viitorilor atleți. Nu trebuie să facem, la vîrsta junioratului, un scop din performanță. Trebuie să creștem cu răbdare și tact pedagogic pe viitorii performeri, să nu le impunem obținerea cu „orice preț" a unor performanțe de care ar fi capabili numai cu riscul unor dereglări funcționale sau psihice.

Cooperativa „DESERVIREA" București

organizează MEDITAȚII

PENTRU CANDIDAȚII LA EXAMENUL DE ADMITERE

ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR ȘI TEHNIC

DE ARHITECTURĂ

Cooperativa garantează calitatea predărilor, meditațiile fiind susținute de profesori cu înaltă calificare profesională și îndelungată experiență și care folosesc un bogat material didactic.

Informații și înscrieri zilnic între orele 10—17 în str. Filitti nr. 10, telefon 13.54.69.
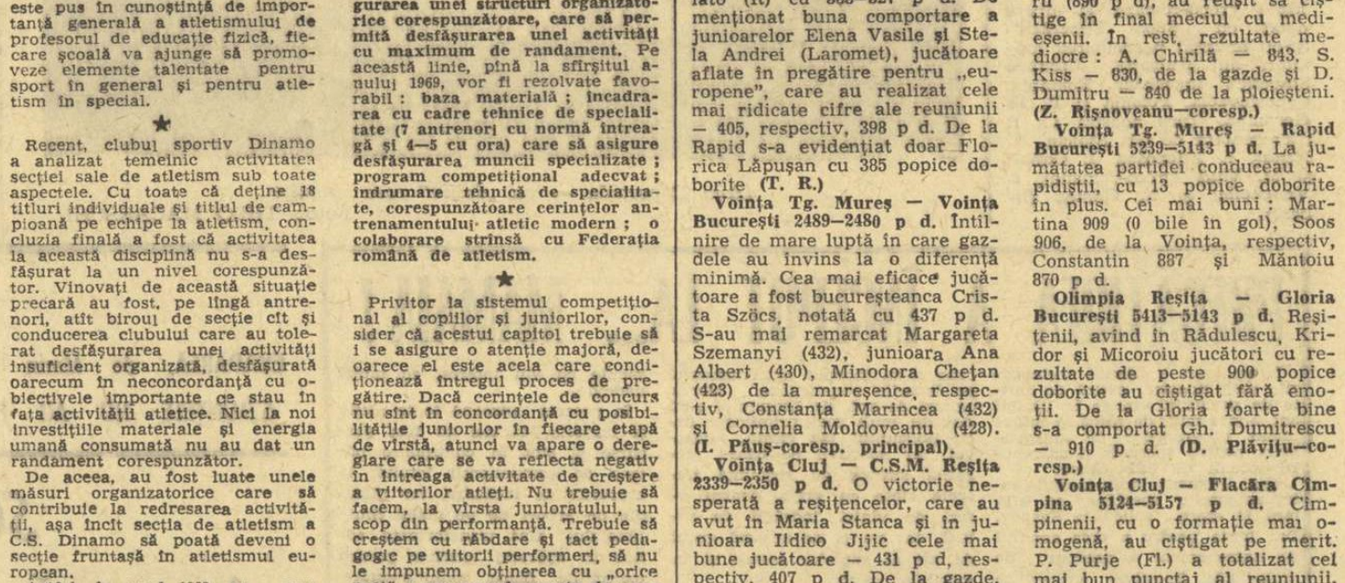
Vizionați la cinematograful „Republica" din Capitală